

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 16 września 1980 r. **Nr 2**

TREŚĆ: Str.

4

ZARZĄDZENIE NR 32/80 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 16 sierpnia 1980 r.

w sprawie ustalenia wykazu stanowisk, których zajmowanie wymaga zamieszkiwania w określonym budynku lub zespole budynków zarządzanych przez terenowe jednostki ochrony przeciwpożarowej

Na podstawie § 17 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1974 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów prawa lokalowego (Dz. U. Nr 26, poz. 152) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz stanowisk, których zajmowanie wymaga zamieszkiwania w określonym budynku lub zespole budynków zarządzanych przez terenowe jednostki ochrony przeciwpożarowej, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:
Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska
wz. Cz. Kotela

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych
W. Musiał

5.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 września 1980 r.

w sprawie regulaminów organizacyjnych straży pożarnych

(Monitor Polski Nr 22, poz. 105)

Na podstawie art. 26, pkt. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się:

1) regulamin organizacyjny zawodowej straży pożarnej, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia,

2) regulamin organizacyjny obowiązkowej straży pożarnej, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Tracą moc:

1) zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1963 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego obowiązkowej straży pożarnej w zakładzie pracy (Monitor Polski Nr 12, poz. 64),

2) zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 1964 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego obowiązkowej straży pożarnej na terenie gromad, osiedli i miast (Monitor Polski Nr 42, poz. 199),

3) zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 sierpnia 1967 r. w sprawie ustalenia ramowego regulaminu organizacyjnego zawodowej straży pożarnej (Monitor Polski Nr 51, poz. 257).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Kowalczyk

Załącznik nr 1

Załączniki do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 września 1980 r. (poz. 105).

6.

REGULAMIN ORGANIZACYJNY ZAWODOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

§ 1. 1. Zawodowa straż pożarna jest jednostką organizacyjną ochrony przeciwpożarowej, powołaną do zwalczania pożarów i współdziałania w ich zapobieganiu, składającą się z osób pełniących służbę zawodową na podstawie stosunku służbowego.

2. Do zadań zawodowej straży pożarnej należy w szczególności:

1) prowadzenie działań ratowniczych w czasie pożarów,
2) udział w zapobieganiu pożarom,
3) prowadzenie szkolenia pożarniczego i doskonalenia zawodowego,
4) podejmowanie innych działań związanych z ochroną przeciwpożarową,
5) współdziałanie w zwalczaniu klęsk żywiołowych oraz w innych akcjach ratowniczych w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 2. Zawodowe straże pożarne dzielą się na:

1) terenowe — podlegające terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
2) zakładowe — podlegające pod względem organizacyjnym kierownikowi zakładu, a pod względem operacyjno-technicznym właściwej terenowej komendzie straży pożarnych.

§ 3. 1. Zawodowa straż pożarna składa się z komendy i jednostek taktycznych.

2. Zawodowa straż pożarna może dzielić się na oddziały.

3. Oddział zawodowej straży pożarnej składa się z dowództwa i jednostek taktycznych.

§ 4. 1. Komenda zawodowej straży pożarnej dzieli się zależnie od wielkości jednostki taktycznej na służby lub stanowiska pracy.

2. Wewnętrzną organizację zawodowej straży pożarnej określa komendant wojewódzki straży pożarnych, a szczegółowy zakres czynności dla poszczególnych stanowisk pracy:

1) komendant — dla stanowisk pracy w komendzie zawodowej straży pożarnej i dla dowódców oddziałów,
2) dowódca oddziału — dla stanowisk pracy w oddziale.

§ 5. 1. Zawodową strażą pożarną kieruje komendant, do którego należy w szczególności:

1) utrzymanie straży w należytej gotowości operacyjno-technicznej,
2) dysponowanie siłami i środkami straży pożarnej, organizowanie działań ratowniczych oraz analizowanie tych działań,
3) organizowanie szkolenia i doskonalenia zawodowego oraz wychowania fizycznego i sportu,
4) współdziałanie w opracowywaniu operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej,
5) analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej oraz inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do zmniejszenia zagrożenia pożarowego,
6) prowadzenie prac w zakresie obronności, w tym również obrony cywilnej,
7) organizowanie łączności na potrzeby ochrony przeciwpożarowej,
8) organizowanie zaplecza technicznego sprzętu pożarniczego i nadzór nad jego eksploatacją i konserwacją,
9) zapewnienie bezpieczeństwa i higienicznych warunków służby,
10) sprawowanie nadzoru nad operacyjnym zabezpieczeniem własnego terenu działania,
11) podejmowanie innych działań niezbędnych do wykonywania powierzonych zadań.

2. Ponadto do komendanta zakładowej zawodowej straży pożarnej należy:

1) planowanie ochrony przeciwpożarowej zakładu pracy,
2) uczestniczenie w pracach komisji pożarowo-technicznej,
3) inicjowanie działalności propagandowo-uświadamiającej.

§ 6. Oddziałem zawodowej straży pożarnej kieruje dowódca oddziału, do którego należy w szczególności:

1) utrzymywanie w stałej gotowości operacyjno-technicznej oddziału,
2) dowodzenie jednostką taktyczną w akcjach ratowniczych, organizowanie działań ratowniczych oraz analizowanie tych działań,
3) utrzymywanie dyscypliny wewnętrznej i regulaminowego toku służby w oddziale,
4) prowadzenie systematycznego szkolenia i zapewnienie prawidłowego przygotowania oddziału do działań ratowniczych,
5) analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej oraz inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do zmniejszenia zagrożenia pożarowego,
6) przygotowanie oddziału do zadań w zakresie obrony cywilnej,
7) zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków służby,
8) organizowanie wychowania fizycznego i sportu,
9) podejmowanie innych działań niezbędnych do wykonywania powierzonych zadań.

§ 7. W jednostkach taktycznych służba pełniona jest w systemie zmianowym, a w komendach straży i dowództwach oddziałów — w systemie codziennym.

§ 8. 1. Szczegółowy porządek dnia i zajęć służbowych w czasie pełnienia służby ustala komendant (dowódca oddziału) na podstawie wytycznych komendanta wojewódzkiego straży pożarnych.

2. W zawodowych strażach pożarnych stosuje się regulaminy służby wewnętrznej i musztry oraz ceremoniał, ustalone przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych na wzór regulaminów Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Załącznik nr 2

REGULAMIN ORGANIZACYJNY OBOWIĄZKOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

§ 1. 1. Obowiązkowa straż pożarna jest jednostką organizacyjną ochrony przeciwpożarowej, powołaną spośród mieszkańców miejscowości lub pracowników zakładu pracy do zwalczania pożarów i współdziałania w zapobieganiu im, jeżeli zabezpieczenie przed pożarami na danym obszarze lub w zakładzie pracy wymaga powołania tej straży.

2. Do zadań obowiązkowej straży pożarnej należy w szczególności:

1) prowadzenie działań ratowniczych w czasie pożarów,

2) udział w zapobieganiu pożarom,

3) porwadzenie szkolenia pożarniczego,

4) podejmowanie innych działań związanych z ochroną przeciwpożarową,
5) współdziałanie w zwalczaniu klęsk żywiołowych oraz w innych akcjach ratowniczych w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Obowiązkowa straż pożarna stanowi jednostkę taktyczną ochrony przeciwpożarowej, która pod względem operacyjno-technicznym podlega właściwej terenowej komendzie straży pożarnych.

§ 2. 1. Obowiązkowe straże pożarne dzielą się na:
1) terenowe — powoływane w miejscowościach przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego na wniosek komendanta rejonowego straży pożarnych,
2) zakładowe — powoływane w zakładach pracy przez terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego na wniosek właściwego kierownika zakładu pracy po porozumieniu z komendantem rejonowym straży pożarnych.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, który powołał obowiązkową straż pożarną, powiadamia osoby fizyczne o nałożonym obowiązku pełnienia służby w tej straży.

3. W razie uchylenia się członka obowiązkowej straży pożarnej od nałożonego obowiązku pełnienia służby, naczelnik tej straży występuje do właściwego terenowego organu administracji państwowej o zastosowanie środka egzekucyjnego stosownie do przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 3. 1. Obowiązkową strażą pożarną, zwaną dalej „strażą", kieruje naczelnik tej straży.

2. Naczelnik terenowej i zakładowej straży powołuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego w trybie określonym w § 2.

3. Naczelnik wyznacza spośród członków straży swojego zastępcę, gospodarza i funkcyjnych.

§ 4. 1. Naczelnik kieruje działalnością straży jednoosobowo, stosując formę rozkazów i poleceń, oraz ustala szczegółową organizację wewnętrzną tej straży.

2. Do naczelnika należy w szczególności:
1) podejmowanie działań związanych z utrzymaniem w pełnej gotowości operacyjno-technicznej straży, dbanie o prawidłową eksploatację i konserwację sprzętu straży,
2) organizowanie i prowadzenie szkolenia członków straży,
3) dowodzenie strażą w akcjach ratowniczych,
4) wyznaczanie członków straży do wykonywania zadań,
5) przedstawianie wniosków i współdziałanie w realizacji zadań związanych z poprawą stanu ochrony przeciwpożarowej i operacyjno-technicznego przygotowania miejscowości (zakładu pracy) oraz inicjowanie przedsięwzięć w tym zakresie,
6) przygotowanie straży do udziału w obronie cywilnej,
7) przedstawianie wniosków dotyczących wyposażenia straży w sprzęt i środki techniczne,
8) czuwanie nad przestrzeganiem dyscypliny organizacyjnej przez członków straży,
9) podejmowanie innych działań niezbędnych do wykonywania powierzonych zadań.

§ 5. Do obowiązków członka straży należy branie czynnego udziału w działalności straży, a w szczególności:
1) stawianie się niezwłocznie na ogłoszony alarm oraz uczestniczenie w akcjach ratowniczych,
2) branie udziału w szkoleniu pożarniczym oraz ćwiczeniach,
3) dbanie o mienie straży,
4) przestrzeganie dyscypliny służbowej,
5) sumienne wykonywanie rozkazów i poleceń naczelnika straży, jego zastępcy i innych przełożonych.

§ 6. 1. Za wzorowe wykonywanie obowiązków naczelnik może stosować wobec członków straży następujące wyróżnienia.
1) pochwałę ustną,
2) pochwałę w rozkazie.

2. Niezależnie od wyróżnień określonych w ust. 1 naczelnik może występować o przyznanie członkom straży szczególnie wyróżniającym się w pełnieniu obowiązków odznak, odznaczeń lub innych wyróżnień i nagród.

§ 7. Za naruszenie obowiązków członka straży naczelnik może stosować następujące środki:
1) upomnienie ustne,
2) naganę w rozkazie.

§ 8. Minimalną liczebność straży, normy jej wyposażenia w podstawowy sprzęt pożarniczy oraz świadczenia na rzecz członków straży w zakresie ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, a także wyposażenie w odzież specjalną i wyekwipowanie osobiste regulują odrębne przepisy.

§ 9. 1. Rozwiązanie terenowej straży następuje na podstawie decyzji terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego na wniosek komendanta rejonowego straży pożarnych, a zakładowej straży na wniosek kierownika zakładu pracy po porozumieniu z komendantem rejonowym straży pożarnych.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego w odniesieniu do terenowej straży, a kierownik zakładu pracy w odniesieniu do zakładowej straży, przekazują nieodpłatnie sprzęt i wyposażenie pozostałe po rozwiązaniu tych straży na cele ochrony przeciwpożarowej, uwzględniając wnioski komendanta rejonowego straży pożarnych.

7.

ZARZĄDZENIE NR 35/80 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 16 września 1980 r.

mieniające zarządzenie w sprawie stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie § 2 uchwały nr 34 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1976 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa oraz § 3 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 6 września 1930 r. w sprawie przyznania dodatkowych środków funduszu płac na podwyższenie i poprawę proporcji wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 21/76 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 marca 1976 r. w sprawie stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie:

§ 2. W zakładach pracy przepisy zarządzenia są wprowadzane z dniem wprowadzenia w tych zakładach podwyżek płac dla pozostałych pracowników na podstawie uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 6 września 1980 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

TABELA

GRUP I STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO PRZYZNAWANEGO W ZALEŻNOŚCI OD ZAJMOWANEGO STANOWISKA

Grupa wynagrodzenia	Kwota zł
1	2400
2	2450
3	2500
4	2600
5	2700
6	2800
7	2900
8	3100
9	3400
10	3700
11	4000
12	4300
13	4600
14	4900
15	5200
16	5600
17	6000
18	6400
19	6800
20	7200
21	7600
22	8000
23	8500

W porozumieniu:
Minister Pracy, Płac
i Spraw Socjalnych
M. Milczarek

Minister Spraw
Wewnętrznych
wz. B. Stachura

W uzgodnieniu:
Zarząd Główny Związku
Zawodowego Pracowników
Państwowych i Społecznych
A. Bolechowski

WARUNKI PRENUMERATY

Cena prenumeraty krajowej rocznie zł 24.

Termin składania zamówień i wpłat:

a) do 25 listopada na styczeń, I kwartał, I półrocze i cały następny rok,

b) do 10 każdego miesiąca (z wyjątkiem grudnia) poprzedzającego okres prenumeraty.

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne oraz wszelkiego rodzaju inne zakłady pracy składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa — Książka — Ruch".

Zakłady pracy w miejscowościach, w których nie ma Oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni, zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Indeks 35613

W.Z.Graf. Zam. 2236 Ark. druk. 0,5. Ark. wyd. 1,00.

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 15 grudnia 1980 r. **Nr 3***

TREŚĆ:

7.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 października 1980 r.

w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładów przetwórstwa rybnego

(Dz. U. Nr 23, poz. 88)

Na podstawie art. 6, ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia regulują sprawy zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładów przetwórstwa rybnego, zwanych dalej „zakładami", podległych Ministrowi Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej oraz Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy.

§ 2. Elementy konstrukcyjne obiektów produkcyjnych przetwórstwa wstępnego, w których odbywa się rozmrażanie, płukanie, filetowanie oraz solankowanie ryb, powinny być wykonane z materiałów niepalnych.

§ 3. Wędzarnie ryb powinny być wykonane z materiałów niepalnych, a ponadto spełniać następujące warunki:

1) powinny być wydzielone od sąsiednich obiektów bądź pomieszczeń ścianami i stropami oddzieleń przeciwpożarowych,
2) mieć układ paleniska wyposażony w rynienki do odprowadzania ściekającego tłuszczu poza komorę wędzarniczą do specjalnego zbiornika,
3) mieć kominy zabezpieczone siatkami przeciwiskiernymi,
4) powinny być wyposażone w wentylację oraz — z wyjątkiem wędzarni małokubaturowych — w wewnętrzny hydrant pożarowy ϕ 52 mm, a w wypadku wędzarni tunelowych typu „Kverner" — w parową instalację gaśniczą sterowaną ręcznie.

§ 4. 1. W wędzarniach ryb należy:

1) ściśle przestrzegać ustaleń technologicznych, a w szczególności nie przekraczać obowiązujących temperatur w poszczególnych typach wędzarni i w poszczególnych fazach wędzenia,
2) nadzorować w sposób ciągły proces wędzenia,
3) stosować odpowiednie drewno do palenisk,
4) prowadzić okresowe, ustalone w instrukcji technologicznej, usuwanie tłuszczu rybnego nagromadzonego w studzienkach,
5) systematycznie oczyszczać z sadzy szklistej i płatkowej oraz z osadu tłuszczu wewnętrzne komory, przewody dymowe i wentylacyjne, ramy oraz wózki wędzarnicze i siatki przeciwiskierne, a mianowicie:
   a) przy intensywnym wędzeniu oraz w wędzarniach tunelowych typu „Kverner" — raz w tygodniu,
   b) w pozostałych wypadkach — raz na dwa tygodnie,
6) codziennie po zakończeniu pracy oczyszczać generatory dymu,

7) przeprowadzać okresową konserwację, regulację i czyszczenie układu kontrolno-sterującego i elektrycznego.

2. W wędzarni tunelowej typu „Kverner" zabrania się prowadzenia procesu technologicznego po wyjęciu siatki przeciwiskiernej z dymogeneratora.

§ 5. 1. Elementy konstrukcyjne obiektów i pomieszczeń, w których zainstalowane są urządzenia smażalnicze oraz w których odbywa się produkcja konserw i marynat, powinny być wykonane z materiałów niepalnych.

2. Smażalnie ryb powinny być wydzielone od sąsiednich obiektów lub pomieszczeń ścianami i stropami oddzieleń przeciwpożarowych.

§ 6. 1. W smażalniach ryb należy:

1) przestrzegać, aby patelnie i brytfanny smażalnicze były wyposażone w metalowe pokrywy,
2) przestrzegać określonych temperatur i czasu trwania procesu technologicznego,
3) przestrzegać, aby urządzenia elektryczne i gazowe oraz patelnie i płyty grzejne były sprawne technicznie,
4) nie dopuszczać do wykipienia oleju i jego zapalenia na skutek przepełnienia patelni lub brytfanny smażalniczej.

2. Urządzenia smażalnicze typu „Seffekaar" powinny być okresowo czyszczone zgodnie z instrukcją technologiczną. Przy stosowaniu tego typu urządzenia zabrania się:

1) uruchamiania i obsługi urządzenia przez pracowników nie przeszkolonych w tym zakresie,
2) włączania grzałki elektrycznej przed napełnieniem urządzenia olejem roślinnym,
3) eksploatowania urządzenia przy niepełnym poziomie granicznym oleju roślinnego.

§ 7. W pomieszczeniu, w którym odbywa się sporządzanie roztworów z użyciem esencji octowej do produkcji marynat, zabrania się używania ognia otwartego oraz narzędzi mogących spowodować iskrzenie.

§ 8. Przy produkcji i magazynowaniu oleju rybnego (tranu) należy:

1) w czasie odwirowywania oleju rybnego nie dopuszczać do przegrzania się wirówki ponad dopuszczalną temperaturę,
2) olej rybny przechowywać wyłącznie w metalowych pojemnikach i w wydzielonych pomieszczeniach magazynowych,
3) rozlany lub wyciekający olej rybny natychmiast usuwać za pomocą substancji wchłaniających (sorbentów), a przyczynę wycieku zlikwidować,
4) przestrzegać zakazu palenia tytoniu i używania ognia otwartego.

§ 9. 1. Przy suszeniu mączki rybnej należy ściśle przestrzegać instrukcji technologiczno-ruchowej, a w szczególności określonych temperatur i czasu trwania procesu suszenia. Ponadto zabrania się używania niesprawnych lub uszkodzonych urządzeń, a w szczególności:

1) urządzenia regulującego dopływ oleju opałowego do palnika w agregacie spalinowym,
2) urządzenia oczyszczającego z sadzy wnętrza rur, którymi przepływają gazy spalinowe,
3) zaworu elektromagnetycznego w urządzeniu startowym do zapalania gazu,
4) palnika w wytwornicy gazu spalinowego,
5) urządzenia wentylacyjnego (brak drożności).

2. Suszarnie mączki rybnej powinny mieć zapewnioną nieprzerwaną ciągłość pracy przez możliwość zasilania z dwóch niezależnych źródeł energii elektrycznej.

§ 10. 1. Urządzenie służące do mielenia mączki rybnej powinno być wyposażone w elektromagnesy wychwytujące przedmioty metaliczne.

2. Temperatura mączki rybnej opuszczającej młynek nie powinna przekraczać 50°C.

3. Przed workowaniem mączka powinna być wychłodzona do temperatury poniżej 40°C.

4. Mączkę rybną należy pakować do worków jutowych lub z tworzyw polietylenowych wykonanych w postaci siatki.

§ 11. 1. Mączka rybna powinna być składowana w wydzielonych do tego celu pomieszczeniach suchych i przewiewnych o wilgotności względnej nie przekraczającej 75% i temperaturze do 20°C.

2. Worki z mączką rybną należy układać na drewnianych podkładach, przy czym warstwa jednego sztapla nie powinna przekraczać 5 worków na powierzchni 1 m^2.

3. Warstwy worków w sztaplu powinny być układane naprzemianlegle.

4. Temperaturę składowanej mączki rybnej należy sprawdzać co 24 godziny, a przy wzroście temperatury powyżej 40°C worki z mączką rybną usuwać z pomieszczenia, przesypując ich zawartość w celu wychłodzenia.

§ 12. 1. W pomieszczeniach laboratoryjnych powinny znajdować się dygestoria wyposażone w wentylację wyciągową.

2. Rurociągi instalacyjne w pomieszczeniach laboratoryjnych powinny być oznakowane barwami rozpoznawczymi zgodnie z obowiązującymi przepisami o znakowaniu rurociągów.

§ 13. 1. Prace laboratoryjne z użyciem palnych cieczy lub gazów należy wykonywać wyłącznie pod dygestorium, używając odczynników i chemikalii w ilościach niezbędnych do bieżącej pracy.

2. Zapasy odczynników i chemikalii należy przechowywać w oddzielnych pomieszczeniach, odpowiadających wymaganiom ochrony przeciwpożarowej.

§ 14. 1. Zakłady powinny być wyposażone w samoczynne urządzenia sygnalizacji alarmu pożarowego oraz w sieć hydrantów zewnętrznych i wewnętrznych zgodnie z obowiązującymi normami, a ponadto:

1) w magazynach mączki rybnej — w stałe urządzenia gaśnicze śniegowe,
2) w magazynach palnych opakowań — w stałe urządzenia zraszaczowe.

2. Wyposażenie zakładów w sprzęt pożarniczy określa załącznik do rozporządzenia.

§ 15. 1. Kierownicy zakładów są obowiązani do zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładów, a w szczególności do:

1) określenia obowiązków oraz odpowiedzialności kierowników poszczególnych komórek organizacyjnych, służb i stanowisk pracy za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego,
2) powołania komisji pożarowo-technicznej oraz przeciwpożarowego pogotowia w oddziałach i halach,
3) rozpatrywania — co najmniej raz w roku — na naradach dyrekcyjnych stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu, wydawania stosownych

poleceń oraz wyznaczania osób odpowiedzialnych za ich wykonanie,

4) ustalania zadań, form i środków zmierzających do właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu, w szczególności na podstawie wniosków:
   a) służby ochrony przeciwpożarowej,
   b) jednostek nadrzędnych oraz organów upoważnionych do przeprowadzania kontroli,
   c) komisji pożarowo-technicznej,

5) zapewnienia środków finansowych i materiałowych, niezbędnych do utrzymania odpowiedniego poziomu zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu, oraz kontrolowania terminowego i racjonalnego wykorzystania tych środków,

6) zapoznania pracowników z przepisami przeciwpożarowymi, nadzorowania ich przestrzegania oraz wyciągania konsekwencji służbowych w stosunku do winnych nieprzestrzegania tych przepisów,

7) podejmowania innych czynności zmierzających do polepszenia zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu.

2. Pracownicy zakładów są obowiązani do ścisłego przestrzegania przepisów przeciwpożarowych i instrukcji technologicznych, a w szczególności do:

1) przestrzegania instrukcji technologicznych dotyczących czasu trwania operacji technologicznej, wymaganej temperatury, sposobu obsługi urządzenia oraz jego kontroli i konserwacji,

2) okresowej konserwacji (czyszczenia) urządzeń zgodnie ze wskazaniami producenta,

3) wyłączania urządzenia technologicznego oraz instalacji elektrycznych przed zakończeniem pracy i wyjściem z pomieszczeń oraz sprawdzenia, czy w opuszczonych pomieszczeniach nie zachodzi możliwość powstania pożaru,

4) niezastawiania przejść ewakuacyjnych, dostępu do sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych oraz do wyłączników urządzeń energetycznych,

5) dbałości o utrzymanie sprzętu pożarniczego w sprawności i gotowości do natychmiastowego użycia oraz znajomości jego obsługi,

6) przestrzegania zakazu palenia tytoniu w pomieszczeniach, w których zakaz ten obowiązuje,

7) właściwej obsługi urządzeń instalacji technologicznych, elektrycznych, gazowych itp., mogących spowodować pożar, oraz zgłaszania przełożonym wszelkich zauważonych usterek i nieprawidłowości w działaniu tych urządzeń i instalacji,

8) wykonywania poleceń przełożonych i służby ochrony przeciwpożarowej, dotyczących usunięcia usterek i zaniedbań w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego.

§ 16. Kierownicy zakładów są obowiązani do opracowania planu dostosowania zakładu do wymagań określonych w rozporządzeniu i zapewnienia realizacji tych planów do dnia 31 grudnia 1983 r.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej
R. Karski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 20 października 1980 r.

WYPOSAŻENIE ZAKŁADÓW W SPRZĘT POŻARNICZY

Obiekt (pomieszczenie)	Sprzęt pożarniczy	
	rodzaj	ilość
1	2	3
Magazyn surowców pomocniczych (przyprawy, mąka, cukier itp.)	gaśnica pianowa	1 szt. na 200 m²
Magazyn wyrobów gotowych (konserw)	gaśnica pianowa	1 szt. na 200 m²
Magazyn oleju rybnego (tranu)	gaśnica śniegowa (8 l)	1 szt. na 200 m²
Magazyn mączki rybnej	gaśnica pianowa	1 szt. na 200 m²
Magazyn opakowań palnych	gaśnica pianowa lub proszkowa	1 szt. na 200 m²
Składowisko drewna wędzarniczego, węgla lub trocin	stoisko (punkt) z następującym sprzętem: — stojak hydrantowy — 2 odcinki węża — 1 prądownica	1 stoisko na 1000 m²
Składowisko beczek drewnianych lub z tworzyw sztucznych	jak wyżej	1 stoisko na każde 4000 składowanych beczek
Hala produkcyjna przetwórstwa wstępnego	gaśnica proszkowa	1 szt. na 300 m² oraz przy rozdzielni elektrycznej gaśnica śniegowa (8 l)
Maszynownia sprężarek amoniakalnych	agregat śniegowy AS-60	1 szt. dla maszynowni
	gaśnica śniegowa (8 l)	1 szt. na 100 m² dla małych agregatów chłodniczych lub na każde pomieszczenie maszynowni
Wędzarnie ryb	gaśnica śniegowa (8 l) i gaśnica pianowa	po 1 szt. na każde pomieszczenie
Smażalnie ryb	gaśnica śniegowa (8 l) i koc gaśniczy	po 1 szt. na 100 m² lub na każde pomieszczenie
Wytwórnia mączki rybnej	gaśnica śniegowa (8 l)	1 szt. na 100 m² lub na każde pomieszczenie oraz 1 szt. dla agregatu gazu spalinowego
Tranownia	gaśnica śniegowa (8 l)	1 szt. na 100 m² lub na każde pomieszczenie
Laboratoria zakładowe	gaśnica śniegowa (8 l) i koc gaśniczy	po 1 szt. na 100 m² lub na każde pomieszczenie

8.

UCHWAŁA NR 138 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1978 r.

w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania

(Monitor Polski Nr 35, poz. 132)

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się przy ustalaniu okresów pracy oraz innych okresów, od których zależy nabycie prawa do nagrody (gratyfikacji) jubileuszowej, zwanej dalej „nagrodą", oraz przy obliczaniu i wypłacaniu tej nagrody, przysługującej pracownikowi na podstawie układu zbiorowego pracy lub przepisów o wynagradzaniu albo innych przepisów szczególnych, jeżeli przepisy te nie zawierają odmiennych zasad w tym zakresie.

§ 2. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się, bez względu na przerwy w zatrudnieniu:

1) okresy zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy, w których przepisy o nagrodach obowiązują lub obowiązywały w okresie zatrudnienia pracownika,

2) okresy zatrudnienia w uspołecznionych, nie istniejących już zakładach pracy, jeżeli przepisy o nagrodach obowiązywały w danym zakładzie lub obowiązują obecnie w zakładach pracy podobnego rodzaju (branży, gałęzi gospodarki),

3) okresy zatrudnienia w prywatnych zakładach pracy, które zostały upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady pracy, na warunkach określonych w pkt. 1 i 2.

2. Okresy zatrudnienia w organizacjach społecznych i politycznych po wyzwoleniu wlicza się do okresu pracy uprawniającego do nagrody bez względu na to, czy w organizacjach tych obowiązują lub obowiązywały w okresie ich istnienia przepisy o nagrodach.

3. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia zakończonych po wyzwoleniu rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy.

§ 3. Pracownikowi pozostającemu jednocześnie w więcej niż jednym stosunku pracy okresy uprawniające do nagrody ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy. Do okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody nie wlicza się okresu pracy w innym zakładzie, w którym pracownik jest lub był jednocześnie zatrudniony.

§ 4. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się następujące okresy przypadające po II wojnie światowej:

1) czynnej służby wojskowej (zawodowej, zasadniczej, nadterminowej, okresowej, pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, przeszkolenia wojskowego odbywanego w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów oraz ćwiczeń wojskowych), chyba że żołnierz został ukarany karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej lub utraty stopnia wojskowego albo został zwolniony z zawodowej służby wojskowej w razie prawomocnego skazania go na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania,

2) służby wojskowej w armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

2. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się przypadające po wyzwoleniu okresy służby w organach bezpieczeństwa publicznego, a także w Milicji Obywatelskiej i w Służbie Więziennej, chyba że funkcjonariusz został ukarany karą dyscyplinarną wydalenia z tej służby, porzucił służbę albo został zwolniony ze służby w razie skazania prawomocnym wyrokiem sądu.

3. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się przypadające po wyzwoleniu okresy przerw w zatrudnieniu spowodowane:

1) nauką w szkole stopnia ponadpodstawowego, odbywaną na podstawie skierowania zakładu pracy lub jednostki nadrzędnej, pod warunkiem jej ukończenia, jednak w wymiarze nie wyższym niż okres przewidziany programem nauczania.

2) niezdolnością do pracy, w czasie której przysługiwały zasiłki z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa lub wynagrodzenie albo renta chorobowa,

3) urlopem bezpłatnym udzielonym pracownicy na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi, obowiązujących w okresie od 8 czerwca 1968 r. do 27 stycznia 1972 r.,

4) odbywaniem kary pozbawienia wolności, gdy następnie pracownik został zrehabilitowany w przepisanym trybie, jak również pobytem w areszcie tymczasowym, jeżeli postępowanie karne zostało następnie umorzone z powodu braku podstaw do oskarżenia lub zapadł wyrok uniewinniający.

5) nieuzasadnionym lub niezgodnym z prawem rozwiązaniem stosunku pracy, jak również niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy albo opinii, jeżeli pracownikowi przyznano z tego tytułu wynagrodzenie lub odszkodowanie; w takim wypadku wlicza się okres, za który to wynagrodzenie lub odszkodowanie przyznano.

4. Okresy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 4, wlicza się do okresu zatrudnienia także wówczas, gdy były poprzedzone okresami wymienionymi w ust. 1 i 2 oraz w § 5 ust. 1.

§ 5. 1. Do okresu uprawniającego do nagrody wlicza się także następujące okresy:

1) przed II wojną światową:
   a) czynnej służby wojskowej pełnionej w Wojsku Polskim od dnia 1 listopada 1918 r.,
   b) służby w wojskowych oddziałach ludowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii,
   c) pobytu w więzieniu lub obozie za działalność rewolucyjną,
   d) niewykonywania pracy wskutek prześladowania za działalność w obronie interesów klasy robotniczej, a także w lewicowych ruchach ludowych,
2) w czasie II wojny światowej:
   a) służby w Wojsku Polskim,
   b) służby w polskich formacjach wojskowych w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich po dniu 13 maja 1943 r.,
   c) służby w oddziałach, które prowadziły walkę z hitlerowskim okupantem, działającym na obszarze Polski lub innych państw,
   d) czynnej służby wojskowej pełnionej w armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
   e) czynnej służby wojskowej pełnionej w polskich formacjach wojskowych za granicą w czasie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 13 lutego 1946 r. oraz w innych armiach sojuszniczych w czasie wojny 1939—1945 r.,
   f) pobytu w niewoli oraz w wojskowych obozach internowanych dla osób pełniących służbę w formacjach określonych pod lit. a)—e),
   g) niewykonywania pracy wskutek represji stosowanych przez hitlerowskiego okupanta, w szczególności: pobytu w więzieniu z przyczyn ideowych, pobytu w obozie koncentracyjnym lub w obozie pracy, robót przymusowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli okresy działalności kombatanckiej lub pobytu w obozie koncentracyjnym zostały wliczone do okresu pracy uprawniającego do nagrody na podstawie odrębnych przepisów.

§ 6. Repatriantom wlicza się do okresu pracy uprawniającego do nagrody okresy zatrudnienia za granicą na zasadach i warunkach obowiązujących w kraju.

§ 7. Do okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody wlicza się okres prowadzenia zakładu na podstawie umowy agencyjnej lub na podstawie umowy zlecenia, na zasadach i warunkach przewidzianych w przepisach odrębnych, jednakże niezależnie od tego, w jakim terminie pracownik podjął zatrudnienie po rozwiązaniu umowy agencyjnej (zlecenia), oraz bez względu na tryb rozwiązania tej umowy, chyba że została ona rozwiązana z winy osoby prowadzącej zakład.

§ 8. 1. Pracownik nabywa prawo do nagrody w zakładzie pracy zatrudniającym go w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody.

2. Wypłata nagrody powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.

3. Pracownik jest obowiązany udowodnić swoje prawo do nagrody, jeżeli w aktach osobowych będących w dyspozycji zakładu pracy brak jest odpowiedniej dokumentacji.

§ 9. 1. Podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu jej wypłaty, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze — wynagrodzenie przysługujące mu w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

2. W razie nabycia przez pracownika prawa do nagrody po zmianie wymiaru czasu pracy podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w okresie przepracowanym po tej zmianie. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody będąc zatrudniony w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi bezpośrednio przed zmianą wymiaru czasu pracy.

§ 10. W razie rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę inwalidzką w związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową albo na rentę inwalidzką I lub II grupy z innych przyczyn niż wypadek przy pracy lub choroba zawodowa — pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

§ 11. 1. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody nabywa prawo do dwóch lub więcej nagród, wypłaca się tylko jedną nagrodę — najwyższą.

2. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody nabywa prawo do nagrody, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia nabędzie prawo do nagrody wyższego stopnia, wypłaca się w terminie określonym w § 8 nagrodę niższą, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie, w razie gdy w dniu, w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był on uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do pracownika nabywającego prawo do nagrody w związku z wejściem w życie uchwały.

§ 12. Traci moc zarządzenie nr 100 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie zasad ustalania okresów pracy i ciągłości pracy uprawniających do nagród za wieloletnią pracę (gratyfikacji jubileuszowych) (Monitor Polski Nr 58, poz. 282).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów

P. Jaroszewicz

9.

ZARZĄDZENIE NR 49/80 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 17 listopada 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad wypłaty nagród jubileuszowych i dodatków za wysługę lat funkcjonariuszom pożarnictwa

Na podstawie § 3, ust. 2 uchwały Nr 34 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1976 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 23/76 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 marca 1976 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłaty nagród jubileuszowych i dodatków za wysługę lat funkcjonariuszom pożarnictwa wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do funkcjonariuszy pożarnictwa — w zakresie wypłaty nagród jubileuszowych oraz zaliczania okresów służby (pracy) i okresów równorzędnych do okresów uzasadniających prawo do tych nagród, stosuje się zasady określone w uchwale Nr 138 Rady Ministrów z dnia 22 września 1978 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów upoważniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (M. P. Nr 35, poz. 132)",

2) § 3—7 skreśla się,

3) dotychczasowe § 8—14 otrzymują kolejną numerację „3—9".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Minister Pracy, Płac
i Spraw Socjalnych
wz. J. Obodowski

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

10.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 grudnia 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia wysokości i zasad przyznawania ekwiwalentu pieniężnego funkcjonariuszom pożarnictwa, którzy w miejscu pełnienia służby nie otrzymali mieszkania

(Monitor Polski Nr 30, poz. 167)

Na podstawie art. 17 ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 września 1975 r. w sprawie określenia wysokości i zasad przyznawania ekwiwalentu pieniężnego funkcjonariuszom pożarnictwa, którzy w miejscu pełnienia służby nie otrzymali mieszkania (Monitor Polski Nr 29, poz. 180), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 wyrazy „300 zł" zastępuje się wyrazami „500 zł", a wyrazy „500 zł" wyrazami „900 zł";

2) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za mieszkanie, o którym mowa w § 1, uważa się mieszkanie położone w miejscowości, z której czas dojazdu według rozkładu jazdy publicznymi środkami lokomocji do miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy nie przekracza godziny w jedną stronę łącznie z przesiadkami.";

3) w § 3:

a) w ust. 1 pkt 1 i 3 wyrazy „w miejscu pełnienia służby" zastępuje się wyrazami „w miejscowości, w której pełni służbę",

b) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) mieszka w mieszkaniu (domu) rodziców (teściów) w miejscowości, w której pełni służbę.";

4) § 8 skreśla się.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
M. Milewski

11.

ZARZĄDZENIE NR 28 MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 29 grudnia 1978 r.

w sprawie ochrony przeciwpożarowej w resorcie pracy, płac i spraw socjalnych

Na podstawie art. 6, ust. 1 i art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszyscy pracownicy zatrudnieni w resorcie pracy, płac i spraw socjalnych obowiązani są do udziału w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu, a zwłaszcza do:

1) dbania o właściwy stan ochrony przeciwpożarowej swego stanowiska pracy,

2) znajomości podstawowych przepisów przeciwpo-

żarowych, instrukcji przeciwpożarowych, sposobów alarmowania straży pożarnej oraz użycia podręcznego sprzętu i środków gaśniczych,
3) przestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
4) niezwłocznego usuwania przyczyn mogących spowodować pożar oraz zgłaszania o nich przełożonemu,
5) pełnienia służby w przeciwpożarowych pogotowiach hal produkcyjnych Zakładu Poligraficznego i laboratoriach Centralnego Instytutu Ochrony Pracy,
6) brania udziału w organizowanych szkoleniach i ćwiczeniach w zakładzie, w celu przyswojenia wiadomości z zakresu zapobiegania pożarom i ich zwalczania na poszczególnych stanowiskach pracy, umiejętności posługiwania się sprzętem pożarniczym, alarmowania i współdziałania z jednostkami straży pożarnej w czasie pożaru,
7) w razie powstania pożaru:
— niezwłocznego zaalarmowania dostępnymi środkami osoby znajdującej się w objętych lub zagrożonych pożarem pomieszczeniach oraz straży pożarnej zgodnie z instrukcją alarmową,
— przystąpienia do akcji ratowniczej podporządkowując się w tym zakresie zarządzeniom kierującego akcją,
8) dokonywania kontroli zajmowanego pomieszczenia przed zakończeniem pracy zwracając szczególną uwagę na wygaszenia niedopałków papierosów i wyłączenie urządzeń odbiorczych prądu elektrycznego.

§ 2. 1. Ochronę przeciwpożarową organizuje i nadzoruje:
1) w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — Wicedyrektor Departamentu Administracyjno-Budżetowego,
2) w jednostkach podległych Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — kierownicy tych jednostek.

2. Ogólny nadzór nad całokształtem zagadnień ochrony przeciwpożarowej resortu sprawuje Dyrektor Departamentu Administracyjno-Budżetowego.

3. Przepisy o ochronie przeciwpożarowej w Kancelarii Tajnej wydaje Naczelnik Samodzielnego Wydziału Wojskowego.

4. Przepisy o ochronie przeciwpożarowej w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wydaje Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 3. Do zadań osób, o których mowa w § 2 ust. 1, należy zapewnienie bezpieczeństwa osób i mienia, w szczególności przez:
1) zapewnienie odpowiedniego rodzaju i ilości sprzętu ochrony przeciwpożarowej oraz zabezpieczenie w planach finansowych niezbędnych środków na zakup i konserwację tego sprzętu,
2) powołanie komisji pożarowo-technicznej,
3) powołanie pogotowia przeciwpożarowego hal,
4) nadzór nad przestrzeganiem przez pracowników przepisów przeciwpożarowych i wykonywaniem nałożonych na nich zadań w tym zakresie oraz stosowanie odpowiednich środków w odniesieniu do tych pracowników, którzy swym działaniem lub zaniechaniem powodują zagrożenie pożarowe,
5) podejmowanie innych działań zmierzających do poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej nadzorowanej jednostki,
6) kontrolę w zakresie realizacji zadań związanych z ochroną przeciwpożarową,
7) wydawanie instrukcji przeciwpożarowych, według zasad określonych w załączniku Nr 1 do zarządzenia.

§ 4. 1. Zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz ogólne fachowe kierownictwo i koordynację działań jednostek organizacyjnych resortu pracy, płac i spraw socjalnych w zakresie ochrony przeciwpożarowej wykonuje przeszkolony w tym zakresie pracownik ds. ochrony przeciwpożarowej, podległy Dyrektorowi Departamentu Administracyjno-Budżetowego.

2. Zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach podległych Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych wykonują pracownicy wyznaczeni przez kierowników tych jednostek i przeszkoleni w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

3. Wzór oświadczenia pracownika potwierdzającego przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej określa załącznik Nr 2.

§ 5. 1. Do zakresu działania pracownika ds. ochrony przeciwpożarowej w skali resortu należy:
1) analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu oraz przedstawianie wniosków w tym zakresie kierownictwu Departamentu Administracyjno-Budżetowego,
2) przeprowadzanie kontroli oraz przedstawianie wniosków dotyczących poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w nadzorowanych jednostkach,
3) opracowywanie projektów resortowych przepisów przeciwpożarowych,
4) ustalanie podstawowych kierunków i sposobów zapobiegania pożarom oraz kontrola ich realizacji,
5) udział w dochodzeniach ustalających przyczyny i skutki pożarów,
6) prowadzenie ewidencji pożarów w resorcie oraz opracowywanie analiz i wniosków,
7) nadzorowanie szkolenia pożarniczego,
8) współdziałanie z właściwymi komendami straży pożarnych.

2. Do zakresu działania pracowników wykonujących zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach podległych Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych należy:
1) realizacja zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej obiektów zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz wytycznymi pracownika ds. ochrony przeciwpożarowej Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
2) czuwanie nad przestrzeganiem przez pracowników przepisów przeciwpożarowych,
3) sprawowanie nadzoru nad prawidłowym rozmieszczeniem sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, stanem gotowości oraz ich konserwacji, prawidłowym wyznaczeniem, oznakowaniem i utrzymaniem dróg pożarowych, środków łączności, alarmowania itp.,
4) aktualizowanie instrukcji alarmowania na wypadek pożaru,

5) zgłaszanie kierownictwu jednostki potrzeb i wniosków dotyczących usprawnienia ochrony przeciwpożarowej,
6) udział w pracach komisji pożarowo-technicznej,
7) prowadzenie szkolenia wstępnego i informacyjnego pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
8) udział w pracach komisji ustalającej przyczyny pożarów,
9) współpraca z terenową komendą straży pożarnych oraz udział w fachowych naradach i odprawach,
10) prowadzenie ewidencji, statystyki, sprawozdawczości i innej obowiązującej dokumentacji w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

§ 6. 1. W jednostkach podległych Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych działają komisje pożarowo-techniczne powoływane przez kierowników tych jednostek, jako organy doradcze kierownika jednostki w sprawach ochrony przeciwpożarowej.

2. W Zakładzie Poligraficznym i pracowniach badawczych działają przeciwpożarowe pogotowia hal produkcyjnych.

3. Skład i zadania komisji pożarowo-technicznej, pogotowia hal produkcyjnych i laboratoriów określa regulamin stanowiący załącznik Nr 3 do zarządzenia.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister
T. Rudolf

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 29 grudnia 1978 r.

ZASADY

opracowania instrukcji alarmowej w przypadku pożaru

W instrukcji należy określić:

I. Sposoby alarmowania, a w szczególności wskazać konieczność:

— natychmiastowego zawiadomienia straży pożarnej podając dokładną lokalizację pożaru, możliwość zagrożenia życia ludzkiego itd.,

— powiadomienia osób znajdujących się w najbliższym sąsiedztwie pożaru,

— w razie potrzeby sprowadzenia pomocy innego rodzaju, jak np. pogotowia ratunkowego.

II. Przebieg akcji ratowniczo-gaśniczej ze wskazaniem:

— konieczności natychmiastowego przystąpienia do gaszenia pożaru,

— osoby obejmującej kierownictwo akcją do czasu przybycia straży pożarnej i ciążących na niej obowiązków.

W instrukcji należy również wskazać osobę odpowiedzialną za zabezpieczenie i uporządkowanie pogorzeliska, celem nie dopuszczenia do powstania ponownego pożaru lub nieszczęśliwego wypadku.

(W instrukcji należy przypomnieć przepis art. 41 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) o odpowiedzialności karnej za bezpodstawne odmówienie udziału w akcji ratowniczej.)

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 29 grudnia 1978 r.

NAZWISKO I IMIĘ ....

STANOWISKO SŁUŻBOWE ....

DEPARTAMENT (Wydział) ....

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, że zostałem przeszkolony w zakresie obowiązujących przepisów ochrony przeciwpożarowej i sposobów użycia podręcznego sprzętu pożarniczego. Równocześnie potwierdzam znajomość Zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych Nr .... z dnia .... w sprawie ochrony przeciwpożarowej w resorcie pracy, płac i spraw socjalnych.

.... (podpis prowadzącego szkolenie)

.... (podpis pracownika)

Warszawa, dnia .... 19 ...... r

Załącznik nr 3 do zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 29 grudnia 1978 r.

I. REGULAMIN ORGANIZACYJNY KOMISJI POŻAROWO-TECHNICZNEJ

Skład imienny komisji pożarowo-technicznej ustala dyrektor jednostki organizacyjnej, w której komisja działa. W skład komisji winny wejść następujące osoby:

1. Z-ca dyrektora — przewodniczący komisji
2. Konserwator urządzeń elektrycznych — członek
3. Pracownik prowadzący sprawy bhp — członek
4. Pracownik prowadzący sprawy remontowo-budowlane — członek
5. Pracownik prowadzący sprawy z zakresu ochrony ppożarowej — członek

Do zadań komisji pożarowo-technicznej należy:

1. Przeprowadzanie przeglądów wszystkich obiektów i stanowisk pracy nie rzadziej jak 2 razy do roku (przegląd wiosenny do 30 kwietnia, przegląd jesienny do 30 listopada danego roku) z uwzględnieniem:
   - — procesów technologiczno-produkcyjnych,
   - — urządzeń energetycznych i ogrzewczych,
   - — wszelkich instalacji,
   - — sprawdzenia przydatności i stanu sprawności stałych oraz przenośnych urządzeń gaśniczych i alarmowych,
   - — stanu przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego,
   - — dróg ewakuacyjnych i objazdowych,
   - — sposobu magazynowania materiałów.
2. Sporządzanie z przeprowadzanych kontroli protokółów i opracowywanie projektów zarządzeń pokontrolnych, z uwzględnieniem sposobu usunięcia stwierdzonych braków i usterek.
3. Sprawdzanie wykonania zarządzeń pokontrolnych wydanych przez osobę nadzorującą ochronę przeciwpożarową na podstawie wniosków komisji.
4. Przedkładanie osobie nadzorującej ochronę przeciwpożarową w danej jednostce wniosków w zakresie usprawnień organizacji ochrony przeciwpożarowej i zwiększenia czujności w dniach wolnych od pracy oraz w okresach zwiększonego zagrożenia pożarowego (w okresach jesienno-zimowych, remontów itp.).
5. Dopilnowanie, aby przy projektowaniu nowych obiektów, urządzeń i instalacji oraz modernizacji istniejących, jak również przy wprowadzaniu nowych rodzajów produkcji były uwzględniane i realizowane wymagania ochrony przeciwpożarowej.

II. PRZECIWPOŻAROWE POGOTOWIA HAL PRODUKCYJNYCH I LABORATORIÓW

1. Dowódca pogotowia: — współpracuje z kierownikiem jednostki organizacyjnej i pracownikiem wyznaczonym do wykonywania zadań w zakresie ochrony ppożarowej. Dba o przestrzeganie regulaminów i instrukcji przeciwpożarowych. Do czasu przybycia straży pożarnej kieruje akcją ratowniczo-gaśniczą oraz ewakuacją ludzi i mienia.
2. Łącznik — sprawdza czy są umieszczone instrukcje i napisy informacyjne. W przypadku pożaru alarmuje współpracowników, straż pożarną i kierownictwo zakładu; wskazuje straży pożarnej dojście do miejsca pożaru, udziela informacji o sytuacji pożarowej i lokalizacji urządzeń, instalacji, źródeł czerpania wody, centralnego wyłącznika energii elektrycznej itp.
3. Pomocnik I — sprawdza, czy sprzęt ppożarowy jest dostępny lub nie został rozplombowany, zdjęty i przeniesiony w inne miejsce, czy na klatkach schodowych i korytarzach nie ustawia się przedmiotów ograniczających ruch komunikacyjny. Przystępuje do gaszenia pożaru i nie dopuszcza do rozprzestrzeniania się go, czuwa nad zastosowaniem odpowiednich środków gaśniczych, wyłącza urządzenia będące w ruchu.
4. Pomocnik II — po skończeniu pracy sprawdza, czy instalacje i urządzenia zostały wyłączone i czy miejsce pracy pozostawiono w należytym porządku; organizuje ewakuację ludzi i mienia, włącza dopływ prądu, mobilizuje pracowników do akcji gaśniczej.

Członkowie przeciwpożarowego pogotowia hal i laboratoriów powinni zostać dodatkowo przeszkoleni według obowiązującego w tym zakresie programu.

12.

ZARZĄDZENIE NR 19 MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 20 października 1980 r.

w sprawie organizacji i zakresu działania służby ochrony przeciwpożarowej w resorcie górnictwa

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) oraz w związku z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w podziemnych zakładach górniczych (Dz. U. Nr 24, poz. 176) — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Służbę ochrony przeciwpożarowej w resorcie górnictwa stanowią:

1) Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej w Ministerstwie Górnictwa, którym kieruje Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej podległy pod względem organizacyjnym właściwemu podsekretarzowi stanu (generalnemu dyrektorowi), a pod względem operacyjno-technicznym w zakresie powierzchni Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.
   Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej pełni równocześnie funkcję zastępcy dyrektora Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego do spraw dołowej ochrony przeciwpożarowej,
2) stanowiska do spraw ochrony przeciwpożarowej w zjednoczeniach, w pozostałych jednostkach organizacyjnych bezpośrednio nadzorowanych przez Ministra Górnictwa oraz w razie potrzeby w innych jednostkach resortu określonych przez Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej, podległe dyrektorowi technicznemu,
3) kopalniane straże pożarne (zawodowe), którymi kierują komendanci podlegli pod względem organizacyjnym naczelnemu inżynierowi, a pod względem operacyjno-technicznym w zakresie powierzchni właściwej terenowej komendzie straży pożarnych,
4) górnicze pogotowia pożarowe przy okręgowych stacjach ratownictwa górniczego utworzone spośród pracowników kopalnianych straży pożarnych będących ratownikami górniczymi,
5) wyznaczeni pracownicy inżynieryjno-techniczni w jednostkach organizacyjnych nie wymienionych w pkt. 2 i 3, którym powierzono wykonywanie zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej, podlegli naczelnemu inżynierowi.

2. Kopalniane straże pożarne wchodzą w skład służby przeciwpożarowej zakładu górniczego, określonej w szczegółowych przepisach prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny i brunatny.

§ 2. 1. W służbie ochrony przeciwpożarowej, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3, mogą być zatrudnieni funkcjonariusze pożarnictwa.

2. Liczbę i rodzaje stanowisk, na których powinni być zatrudnieni oficerowie i chorążowie pożarnictwa, ustala Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej za zgodą Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

3. Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej ustala liczbę i rodzaj stanowisk, na których mogą być zatrudnieni specjaliści branżowi ds. ochrony przeciwpożarowej.

§ 3. 1. Zakres działania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej określa regulamin organizacyjny Ministerstwa Górnictwa.

2. Zakres działania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej jako zastępcy dyrektora Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego do spraw dołowej ochrony przeciwpożarowej określa statut Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego.

§ 4. Ramowy zakres działania naczelnych dyrektorów zjednoczeń przemysłu węglowego i Zjednoczenia Budownictwa Górniczego oraz dyrektorów kopalń węgla kamiennego, przedsiębiorstw robót górniczych i Przedsiębiorstwa Budowy Szybów w zakresie ochrony przeciwpożarowej w podziemnych zakładach górniczych, jak również zakres działania służby ochrony przeciwpożarowej tych jednostek określa Departament Górniczy Ministerstwa Górnictwa w porozumieniu z Wyższym Urzędem Górniczym oraz Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 5. Ramowy zakres działania naczelnych dyrektorów i dyrektorów jednostek organizacyjnych resortu górnictwa oraz służby ochrony przeciwpożarowej tych jednostek w zakresie ochrony przeciwpożarowej na powierzchni określa załącznik do zarządzenia.

§ 6. Organizację i zakres działania kopalnianych straży pożarowych na powierzchni określają przepisy ustawy o ochronie przeciwpożarowej i przepisy wykonawcze do tej ustawy.

§ 7. Organizację i wyposażenie górniczego pogotowia pożarowego oraz liczbę pracowników kopalnianych straży pożarnych, którzy powinni być jednocześnie ratownikami górniczymi, określa dyrektor Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego w porozumieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przeciwpożarowej.

§ 8. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 22 Ministra Górnictwa i Energetyki oraz Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 kwietnia 1969 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby przeciwpożarowej w resorcie górnictwa i energetyki oraz zasad współdziałania tej służby z komendami straży pożarnych,
2) zarządzenie nr 23 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 kwietnia 1969 r. w sprawie organizacji służby przeciwpożarowej w podziemnych zakładach górniczych górnictwa węglowego.

§ 9. Zarządzenie obowiązuje od dnia podpisania.

Minister Górnictwa
M. Glanowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Górnictwa z dnia 20 października 1980 r.

Ramowy zakres działania naczelnych dyrektorów i dyrektorów jednostek organizacyjnych resortu górnictwa oraz służby ochrony przeciwpożarowej tych jednostek w zakresie ochrony przeciwpożarowej na powierzchni

1. Naczelni dyrektorzy zjednoczeń oraz pozostałych jednostek organizacyjnych bezpośrednio nadzorowanych przez Ministra Górnictwa:

1) zapewniają właściwą organizację ochrony przeciwpożarowej oraz nadzór nad zabezpieczeniem przeciwpożarowym w podległych jednostkach organizacyjnych,
2) określają obowiązki i odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa pożarowego dla dyrektorów pionów i kierowników komórek organizacyjnych

w ramach posiadanych uprawnień i zakresów działania,

3) zapewniają niezbędne środki finansowe i materiałowe na realizację zadań ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych,

4) zapewniają systematyczną kontrolę w podległych jednostkach organizacyjnych oraz dokonują raz w roku oceny stanu ochrony przeciwpożarowej w tych jednostkach,

5) powołują pod przewodnictwem dyrektorów technicznych zespoły techniczno-koordynacyjne do spraw ochrony przeciwpożarowej.

Do podstawowych obowiązków tych zespołów należy:

— koordynowanie całości spraw związanych z ochroną przeciwpożarową w podległych jednostkach organizacyjnych,

— analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej oraz podejmowanie przedsięwzięć w zakresie poprawy warunków techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,

— przygotowywanie projektów zarządzeń i wytycznych w sprawie ochrony przeciwpożarowej,

— analizowanie powstałych pożarów oraz opracowywanie wniosków i podejmowanie przedsięwzięć w celu dalszej poprawy w tym zakresie.

Powoływanie zespołów techniczno-koordynacyjnych do spraw ochrony przeciwpożarowej dotyczy jednostek organizacyjnych, które nadzorują działalność podległych przedsiębiorstw (zakładów).

2. Dyrektorzy (kierownicy) przedsiębiorstw (zakładów) resortu górnictwa.

Do obowiązków dyrektorów (kierowników) przedsiębiorstw (zakładów) oprócz zadań określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r., o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) należy:

1) opracowanie i wprowadzenie w życie „regulaminu ochrony przeciwpożarowej zakładu pracy" w oparciu o wytyczne Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej,

2) powołanie komisji pożarowo-technicznej jako zespołu kontrolnego i doradczego do spraw ochrony przeciwpożarowej; szczegółowy zakres działania tych komisji określa regulamin, o którym mowa w pkt. 1,

3) zapewnienie środków finansowych i materiałowych na realizację zadań ochrony przeciwpożarowej oraz utrzymanie służby przeciwpożarowej,

4) opracowanie i zapewnienie realizacji programów poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu),

5) dokonywanie na naradach z kierownictwem i aktywem okresowej oceny stanu ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu) oraz wydawanie zarządzeń i poleceń w tym zakresie.

6) podejmowanie innych niezbędnych przedsięwzięć, zmierzających do poprawy ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu).

3. Stanowiska do spraw ochrony przeciwpożarowej w zjednoczeniach oraz pozostałych jednostkach organizacyjnych bezpośrednio nadzorowanych przez Ministra Górnictwa:

1) organizują służbę ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych oraz sprawują fachowy nadzór i kontrolę nad jej działalnością,

2) przeprowadzają kontrole stanu ochrony przeciwpożarowej oraz sprawują nadzór nad stosowaniem wymaganej profilaktyki przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych,

3) współdziałają z właściwymi komórkami organizacyjnymi zjednoczenia (jednostki równorzędnej) w zakresie realizacji zadań ochrony przeciwpożarowej oraz potrzeb obrony cywilnej,

4) wchodzą w skład i uczestniczą w pracach zespołu techniczno-koordynacyjnego do spraw ochrony przeciwpożarowej,

5) przygotowują materiały dla dokonania analizy i oceny stanu ochrony przeciwpożarowej oraz przedkładają odpowiednie wnioski w tym zakresie,

6) opiniują projekty dotyczące adaptacji i przebudowy obiektów w zakresie zmian warunków budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,

7) organizują szkolenia dla członków komisji pożarowo-technicznych, prowadzą szkolenia specjalistyczne oraz nadzorują szkolenia załóg i osób dozoru w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

8) nadzorują i koordynują opracowywanie regulaminów ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu),

9) uczestniczą w akcjach gaszenia pożarów i dochodzeniach popożarowych oraz prowadzą ewidencję zaistniałych pożarów,

10) współdziałają z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami,

11) wykonują inne zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej zlecone przez dyrektora technicznego oraz Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej.

4. Stanowiska do spraw ochrony przeciwpożarowej w przedsiębiorstwach (zakładach) resortu górnictwa:

1) realizują zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej zgodnie z obowiązującymi przepisami i wytycznymi w tym zakresie,

2) przeprowadzają doraźne i okresowe kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego w podległych obiektach oraz egzekwują stosowanie wymaganej profilaktyki przeciwpożarowej,

3) sprawują nadzór nad prawidłowym rozmieszczeniem, stanem technicznym oraz konserwacją sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, oznakowaniem i utrzymaniem dróg pożarowych, środków łączności i alarmowania, zaopatrzeniem w wodę do celów przeciwpożarowych,

4) wchodzą w skład i uczestniczą w pracach komisji pożarowo-technicznej,

5) współdziałają z właściwymi komórkami przedsiębiorstwa (zakładu) w zakresie ustalania wymagań ochrony przeciwpożarowej przy prowadzeniu prac pożarowo niebezpiecznych oraz przy wznoszeniu obiektów tymczasowych i pracach

remontowo-adaptacyjnych budynków, biorą udział w komisjach odbioru tych budynków i obiektów.

6) stosują na zasadach określonych odrębnymi przepisami sankcje karne oraz wnioskują o zastosowanie sankcji służbowych w stosunku do osób zaniedbujących powierzone im zadania i obowiązki z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
7) przygotowują materiały dla dokonania analizy i oceny stanu ochrony przeciwpożarowej oraz przedkładają kierownictwu przedsiębiorstwa (zakładu) odpowiednie wnioski w tym zakresie,
8) współdziałają w szkoleniu wewnątrzzakładowym w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
9) uczestniczą w opracowywaniu regulaminu ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu),
10) biorą udział w akcjach gaszenia pożarów i dochodzeniach popożarowych, prowadzą ewidencję zaistniałych pożarów oraz ustalają z zainteresowanymi komórkami przedsięwzięcia zmierzające do poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu),
11) współdziałają z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami,
12) współdziałają w przygotowaniu przedsiębiorstwa (zakładu) do potrzeb obrony cywilnej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
13) wykonują inne zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej zlecone przez naczelnego inżyniera oraz służbę ochrony przeciwpożarowej jednostki nadrzędnej.

Powyższy zakres działania dotyczy również komendantów kopalnianych straży pożarnych.

5. Pracownicy inżynieryjno-techniczni, którym powierzono wykonywanie zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej:

1) realizują zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej zgodnie z obowiązującymi przepisami i wytycznymi w tym zakresie,
2) przeprowadzają doraźne kontrole stanu bezpieczeństwa pożarowego w podległych obiektach oraz egzekwują stosowanie wymaganej profilaktyki przeciwpożarowej,
3) sprawują nadzór nad prawidłowym rozmieszczeniem, stanem technicznym oraz konserwacją sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, oznakowaniem i utrzymaniem dróg pożarowych, środkami łączności i alarmowania, zaopatrzeniem w wodę do celów przeciwpożarowych,
4) wchodzą w skład i uczestniczą w pracach komisji pożarowo-technicznej,
5) współdziałają ze służbą ochrony przeciwpożarowej jednostki nadrzędnej w zakresie ustalania wymagań ochrony przeciwpożarowej przy prowadzeniu prac pożarowo niebezpiecznych oraz przy wznoszeniu obiektów tymczasowych i pracach remontowo-adaptacyjnych budynków,
6) wnioskują o zastosowanie sankcji służbowych w stosunku do osób zaniedbujących powierzone im zadania i obowiązki z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
7) współdziałają w szkoleniu wewnątrzzakładowym w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
8) uczestniczą w opracowywaniu regulaminu ochrony przeciwpożarowej przedsiębiorstwa (zakładu),
9) wykonują inne zadania z zakresu ochrony przeciwpożarowej zlecone przez naczelnego inżyniera oraz służbę ochrony przeciwpożarowej jednostki nadrzędnej.

Sprostowanie

W Dzienniku Zarządzeń i Rozkazów Komendy Głównej Straży Pożarnych z 1980 r. Nr 2 poz. 4 na str. 1 pominięto treść wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 32/80 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1980 r. w sprawie ustalenia wykazu stanowisk, których zajmowanie wymaga zamieszkiwania w określonym budynku lub zespole budynków zarządzanych przez terenowe jednostki ochrony przeciwpożarowej — o brzmieniu:

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1980 r.

WYKAZ

stanowisk, których zajmowanie wymaga zamieszkiwania w budynku lub zespole budynków zarządzanych przez terenowe jednostki ochrony przeciwpożarowej

1. Komendant ośrodka szkolenia pożarniczego.
2 Kierownik służby operacyjnej w komendzie wojewódzkiej straży pożarnych.
3. Komendant rejonowy straży pożarnych.
4. Komendant i zastępca komendanta zawodowej straży pożarnej.
5. Dowódca oddziału zawodowej straży pożarnej.
6. Gospodarz obiektu (dozorca).
7. Palacz kotłowni c.o. (tylko w przypadku, gdy jest lokalna kotłownia)."

Indeks 35613

W.Z.Graf. Zam. 2545. Ark. druk. 1,5. Ark. wyd. 2.00.